

عنوان مقاله:

بررسی تغییرات مکانی شوری خاک در بخشی از اراضی غرب دریاچه ارومیه با روش انتروپی حداکثر اریب

محل انتشار:

اولین همایش ملی تاثیر پسروری دریاچه ارومیه بر منابع خاک و آب (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نیکو حمزه پور - استادیار، گروه خاک شناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه مراغه

مصطفی کریمیان اقبال - عضو هیئت علمی، مرکز تحقیقات کشاورزی، آذربایجان غربی

رضا سکوتی اسکوئی

خلاصه مقاله:

کاهش سطح آب دریاچه ارومیه در سال‌های اخیر باعث افزایش خطر شوری در اراضی دریاچه شده است. اهداف این تحقیق عبارت بودند از: 1- بررسی تغییرات مکانی شوری خاک با استفاده از داده‌های نامطمئن و روش انتروپی حداکثر اریب: 2- تخمین مرز بین اراضی شور و کشاورزی و نیز 3- پیش‌بینی عدم قطعیت همراه با تخمین مرز بین اراضی در جنوب دشت ارومیه بود. برای انجام این تحقیق نمونه‌برداری بر روی شبکه‌ای با فاصله نقاط 500 متر و در مواردی 250 متر، در مساحتی حدود 5000 هکتار صورت گرفت. نمونه‌برداری یک بار در پائیز 88 و بار دیگر در بهار 89 انجام گردید. شوری نمونه‌ها یک بار در صحرا با هدایت سنج صحرایی و بار دیگر در آزمایشگاه اندازه‌گیری شد. دو سوم داده‌های موجود برای پائیز 88 برای مدل‌سازی و تخمین مکانی شوری خاک، و مابقی برای اعتبارسنجی استفاده شدند. استفاده گردید، نتایج اعتبارسنجی این روش نشان داد که روش BME به ترتیب با ME و MSE برابر 0/042 و 0/33 برای پائیز 88 و 2/0 و 64/0 برای بهار 89 از دقت بالایی در تخمین مکانی شوری خاک برخوردار است. همچنین براساس نتایج حاصل نشان داد که مرز نسبتاً مشخصی بین اراضی شور و غیرشور وجود دارد، از آنجائی که در تخمین مکانی شوری خاک تنها از داده‌های نامطمئن استفاده شده بود، برای پیش‌بینی محل وقوع مرز تغییرات شوری خاک از واریانس خطای تخمین و مدر انتروپی حداکثر اریب استفاده و محل وقوع مرز تغییرات شدید شوری خاک به صورت پهنه‌ای مختلف تخمین شده زده شد.

کلمات کلیدی:

انتروپی حداکثر اریب، عدم قطعیت، داده نامطمئن، داده مطمئن، دشت ارومیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/250742>

